

[P. Munch.]

Ledelse her i Tinget. Saaledes som Forslaget nu foreligger, er det ikke egnet til at bringe hele dette særdeles store og vanskelige Samfundsspørgsmaal nærmere en Løsning, men kun egnet til at forkludre Sagen og drage den ind i en Atmosfære af fortsat Agitation og Strid. Derfor anbefaler vi fra vor Side at stemme imod det foreliggende Forslag.

Som Forslaget nu foreligger, har det imod sig de direkte interesserede store Organisationer, der, hvor uenige de er om mangfoldige andre Ting, har taget Standpunkt imod dette. Den Domstol, der har den største Sagkundskab paa dette Omraade i Danmark, og som utvivlsomt i en Aarrække nu har gjort sig højt fortjent af en rolig Samfundsudvikling her i Landet, har erklæret dette Forslag for skadeligt og egnet til at bringe vanskeligere Forhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og med Hensyn til selve Forslagets Indhold er det jo af den Debat, som fandt Sted ved anden Behandling, klart — jeg tror at turde sige for saa godt som hvert eneste Medlem af dette høje Ting —, at de Ord, der nu anvendes i Forslaget, kun er Udtryk for et eneste, nemlig for en haabløs Forvirring.

Der foreligger med Hensyn til deres Forstaaelse to Fortolkninger af den højtærede Handelsminister. Hvorledes han evner at forene dem, det tror jeg, ingen forstaaer. Den ene af disse Fortolkninger falder sammen med den, som Udvalgsflertallet giver, den anden strider derimod. Ved Siden deraf foreligger atter en Fortolkning af den højtærede Justitsminister, der er i skarp Modstrid med den Fortolkning, som gives af Udvalgets Flertal, og ikke heller forenelig med den anden Fortolkning fra den højtærede Handelsministers Side. Og dertil kommer saa en fjerde Fortolkning, der har som Ophav den Gruppe her i Tinget, som har øvet den egentlige Indflydelse paa, hvorledes Forslaget er kommet til at se ud nu i sin Ordlyd, og om denne Fortolkning har jeg vel Lov at sige, at udenfor den ærede Tomandsgruppe er det neppe lykkedes noget Medlem af dette høje Ting at komme paa det rene med, hvilken Tanke der i Virkeligheden ligger bagved.

Jeg ser da ikke rettere end, at som Forslaget nu foreligger, er det af en saadan Uklarhed, at jeg ikke viger tilbage for at sige, at det i den Henseende naar et Højdemaal af, hvad dette høje Ting nogen Sinde er naaet til i den Tid, det overhovedet har bestaaet. Det er da for mig ganske afgjort,

at vi ikke kan være med til at gennemføre et Lovforslag af en saadan Beskaffenhed.

Hvis Lovforslaget nu vedtages — og det gør det vel —, saa er det mit Indtryk, at det har udspillet sin Rolle som agitatorisk Stof for Partiet Venstre, men derimod ikke paa nogen Maade har udspillet sin Rolle som Agitationsstof for det socialdemokratiske Parti. Tværtimod, fra den Dag, da det er vedtaget, vil man have lagt nyt Ved til det Agitationsbaal, som Socialdemokraterne ønsker at tænde, hvor de er i Stand til at gøre det, og hver Proces, der bliver rejst i Tilknytning til dette Lovforslag, vil blive et fortrinligt Udgangspunkt for saadan Agitation.

Jeg ser ingen Visdom i at lægge Forholdene til Rette paa denne Maade, thi ingen kan være i Tvivl om, at saaledes som denne Agitation, knyttet til denne Lov, vil blive ført, vil den blive et Led i Forbitrelsen af Stemningen mellem betydningsfulde Folkeklasser, som man burde lette Samarbejdet imellem i Stedet for at føre dem op mod hinanden.

Det Forslag, som her foreligger nu, tør jo siges at være den højtærede Statsministers store Idé, vel nok i hans egen Bevidsthed hans vigtigste Indsats i den danske Politik. Jeg fristes til at kalde det hans fikse Idé. Derimod vilde det maaske være en Overdrivelse at sige, at det er hans eneste Idé, idet det vel nok er saaledes, at forskellige andre Ideer, ud fra hvilke han fører sin Politik, maa siges at være en Art Forgreninger deraf. Det er derfor muligt, at det er et stort Øjeblik for den højtærede Minister, naar det til syvende og sidst lykkes at faa dette Lovforslag gennemført. Men udelt kan jeg ikke tænke mig, at Glæden kan være. Denne stolte Sejler, som den højtærede Statsminister og hans Vælgere sendte ud paa Havet for nogle Aar siden, da vi begyndte Diskussionen om dette, driver maaske nu i Havn i Landstinget, men man vil ikke kunne bestride, at den i saa Fald driver i Havn med forrevne Sejl, med en forpjusket Besætning, en Besætning, som har kastet en god Del af Ladningen over Bord paa Vejen.

Derfor forekommer det mig, at saaledes som dette Lovforslag nu ligger for os, kan man drage en Lære af dets Behandling, og det er denne, at det i det praktiske politiske Liv ikke er gjort med, at man er i Stand til at sende et Slagord ud i Befolkningen, men det er ogsaa fornødent, at man er i Stand til at omforme dette i anvendelige Lovparagraffer, hvis man skal kunne opnaa